

Josip Šarić.slikar

Autor Administrator

Josip Šarić, akademski slikar

Izložba slika u Izložbenom prostoru Porezne uprave Zagreb,

29. 1. – 16. 3. 2009.

"Radi se o umjetničkoj osobnosti koja, ne prolazeći faze, istražuje svoje slikarske zakonitosti, gdje je temelj kontinuirano istraživanje slikarskih mogućnosti, ali i stalno introspekcijsko uobličavanje ideja o svojem unutarnjem svijetu"

INTERPRETACIJE

(Iz kataloga – tekst Stanka Poljarića)

Geometrijska čistoća s osloncem na razvedenost organskih oblika bit je slikarskog koncepta Josipa Šarića. Odnosno i suprotan smjer u dijalogu različitosti u potpunosti odgovara karakteru Šarićevih ostvarenja. Jedinственost slikarske površine dosegnuta je u sintezi formi geometričnosti znaka, s onim slobodnije siluete. Na oba pola susrećemo se s oblicima nesumnjiva vitaliteta, dosegnutog i napetošću membrana i kolorističkom otvorenosti. Tekstura gradivnih jedinica, slojevitost tkiva oblika, sluti se i u proćenim kompozicijama, ritmizaciji segmenata, blagim dodirima i srazovima sastavnica, bliskih i suprotstavljenih u zbivanjima na površini uprizorenja. Dominiraju plohe u sugeriranju dubine, svaka u jasnoći svoje kolorističke činjeničnosti, s potrebnim vrijednostima boje dovoljnim za osvajanje prostora. Matovitošću rješenja Šarić postavlja stalno nove akcente prikaza, određene stupnjevanjem veličina i izražajnošću boje. Oblici pravolinijske pravilnosti i oni nepredvidivosti obrisa krivulje u kretanju kadrom slike približavaju se i udaljavaju, priljubljuju i gotovo odbijaju s izuzetno važnom ulogom boje u ukupnosti likovnog događanja, u osnovi apstraktne slike s mogućom asocijativnošću predmetnog. Sklopovi gigantiziranih formi i iskričavih partikula dovode i do scene smiraja i reda, ali i praska, s vidljivim i naslućenim ishodištem, s jasnošću putanja i složenošću prepleta. Blistavošću boje rastu energetska

strujanja prikaza, od jedva primjetljivih pomaka do potencijalnog rasapa prividno brižljivo skladanih fragmenata.

u ciklusu slika nastalih u koncentratu vremena istovrsnu pažnju daje primjerima odmjerenog ritma geometrijske apstrakcije u pravilnosti perspektivnog rasprostiranja i obratima kroz udare forme, oblikujuæi novu tektoniku scene. Tijekom obrisnih linija i kromatskim nijansama polja pojedinih oblika, i plohama i slikarskim volumenom urasta i izrasta iz aktiviteta fonda, zadržavajuæi njihovu èvrstoæu u egzaktnosti provedbe. Razigravajuæi scenu i mnoštvom oblika, redu-cirajuæi je tek na nekoliko likovnih traveja, približavajuæi se ornamentalnoj urednosti, s detaljem pomalo neoèekivanim, no itekako razložnim. Levitirajuæim mrežastim struktura-kojima i varijante geometrijskog dobivaju novu dimenziju, ostvarenu kroz vibrantnost slikarskog polja. U opusu dosljednog naèina i u brojnosti kreativnih iskoraka. S poveznicom u vedrini kolorita, suptilnosti tonskog, prisutnjenim u kontinuitetu radosti stvaranja.

Stanko
Špoljaræ

Životopis

Josip Šariæ rođen je 1. kolovoza 1968. u Livnu. Rano djetinjstvo provodi u obiteljskom okružju u Prisoju, malome pitoresknom mjestancu nadomak Tomislavgrada. Otac, nakon završene Majstorske radionice kod profesora Antuna Augustinèæa u Zagrebu, vraæa se u Prisoje, gdje u osnovnoj školi radi kao profesor likovnog odgoja. Majka, profesorica hrvatskog i ruskog jezika, također je zaposlena u osnovnoj školi, koju su prozvali "Nova škola", jer je stara zajedno s cijelim mjestancem potopljena u jezero Buško jezero.

Nestajanje

jednog krajolika i nastajanje novog krajolika snažno su se odrazili na žitelje tog kraja, na njihova sjeæanja na staru školu, crkvu, kuæe i ulice, koje su nestale u dubini jezera, što æe i mladi Josip ponijeti u svojoj crtanki i što æe doticati njegovu likovnu metaforu, koju æe postupno dograđivati i dopunjavati stilskim oznakama, spontano uspostavljajuæi svoj likovni psihogram, svoju autentiènu viziju, svoj autonomni prostor u hrvat-skoj likovnoj umjetnosti. Godine 1976. obitelj seli u Zagreb, gdje se Šariæ susreæe s

turbulentnim pojavama u suvremenoj umjetnosti, koje radikalno propituju nove oblike prezentacije i likovne analogije estetskih, prostornih, senzibilnih i socioloških pojava u slikarskom okruženju.

Nije mu se

ostvarila želja da se upiše u školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Upisao je školu strojarstva i energetike i za jedan period svog života odvojio se od slikarskog pribora. Nakon odsluženja vojnog roka 1988. započeo je u tiskari Vjesnika potom u Elektrani-toplani 1989. godine kao energetičar toplinskih postrojenja. Javlja se kao dobrovoljac 1991. u postrojbe MUP-a Republike Hrvatske te 1992, u postrojbe Garde Hrvatske vojske. Nositelj je Spomenice Domovinskog rata.

Po povratku s

ratom nastavlja raditi u Elektrani-toplani, gdje uz svakodnevne poslove pronalazi vremena za svoje opsesivne želje, za crtanje, slikanje i poeziju. Član je društva pjesnika A.G.M. od 1993., kada objavljuje zbirku poezije Zanesenijom. Konačno 1994, upisuje grafički odjel na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Za vrijeme studija, 1996. priređuje svoju studentsku samostalnu izložbu u Galeriji "Ksaver", koja je, po njegovim riječima, bila poput sna, romantična, snažna, puna emocija ...

Pod mentorstvom

izuzetnog umjetnika i vrhunskog pedagoga profesora Ante Kuduza, kod kojeg je i diplomirao 1999., Josip Šarić je ostvario izuzetne likovne radove, pa je kao najbolji diplomant dobio prestižnu godišnju nagradu zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti. Slijedila je vrlo zapažena samostalna izložba "Radost življenja", koju je 1999. priredio u Hrvatskome kulturnom klubu u Zagrebu, te izložba "Vedute grada Zagreba" u vojarni Borongaj, kao kulturna manifestacija uz Svjetske vojne igre u Zagrebu 2000. godine. Iste godine postaje članom Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Zagrebu. Svojim najnovijim radovima, Josip Šarić sve je prisutniji u percepciji likovnih kritičara. "Radi se o umjetničkoj osobnosti koja, ne prolazeći faze, istražuje svoje slikarske zakonitosti, gdje je temelj kontinuirano istraživanje slikarskih mogućnosti, ali i stalno introspekcijsko uobličavanje ideja o svojem unutarnjem svijetu", završava svoj kritički tekst likovni kritičar Enes Quien u katalogu njegove izložbe "Nešto o ..."; u zagrebačkoj Galeriji "Canvas" 2005. godine.

Živi i radi u

Zagrebu. Adresa atelijera: 10000 Zagreb, Martićeva 14b, GSM: 091 186 22 35.